

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia 10. E carcere defertur præcisum S. Ioanni caput ad mensam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Quæ pedis in pretium tibi dos iam dicitur? aurum?
 Aut rosa de baccis gemmea munus erit?
 Siue micans armilla, virensue monile smaragdis,
 Aut potius flavis nupta corona comis?
 Ecce toto spondet rex digna cheragia, regnum,
 Sceptra Deo adiurat, nec putat esse Deum.
 Audijt hæc furuis emissa Megæra cavernis;
 Irrupit medium non sine torre torum.
 Inque sinum iaculata facem sterit: arsit in iras
 Dir a parens, arsit filia docta scelus,
 Inuaditque torum quassans Acherontida tædam,
 Mugit & horrificis orgia sæua modis.
 Dispumatue atro rabidum cum felle furorem,
 In caput, ingenuo frons cui flore ruber,
 Ringitur, indignansque fremit, simul ora minaces
 Asperat in rictus, & secat vngue genas,
 Restitit incertę similis, simul incita cursum
 Proruit, effrænes quæ rapit ira pedes.
 Nunc rotat hæc crines, oculosque ad sidera voluit,
 Nunc pede supplodit quæ patet Orcus, humum.
 Nunc dentes terit infrendens, nunc Mænadis instat,
 Exululat cæcum quæ furor vrget opus,
 Atque læa fremit in morem, toruoque cruentos
 Igne micans oculos spirat vt vrsa, minas:
 Et sibi de ferro, sibi de Phlegethontide tædâ,
 Quærit inexpertę ferrea scepra necis.
 Quis ternas Furias credat coijsse sub vna
 Hæc Furiat; antus sequit in arma furor.

Elegia 10.

**E carcere defertur præcisum S. Iohanni
caput ad mensam.**

Plectra vibrant, Citharęque sonant, Choreęque iocis
 Ambit inauratos capra perulca toros.
 Hæc vbi nescio quid leue versat vt anguis, in orbem,
 Summa ra pax rapido ceu pede, turbo ruit.

Heul

Heu ! caput astringerâ modò quod stetit altius arce,
 Impius hoc imâ deprimat error humo.
 Error hic, anne furor? furor omnis at error amanti est, ,,
 In stygias olim deuoluendus aquas. ,,
 Nam simul ac volucrè leuipes chorus errat in orbem; ,,
 Et furor insano vertit in orbe caput. ,,
 Quaque caput rotat ille, leui simul omnia cursu,
 Abripit, hæc quæ non dat rota damna sequi ?
 Sic nemini, rapido qui vertitur æquore vortex,
 Quamlibet immensas haurit auarus opes.
 Nonne vides (credent id postera sæcla nepotum?)
 In sua deposcit præmia grande caput.
 Ah sæuam ! medijs epulis quid spicula quærit,
 Natalique fruit mors rea fercla toro ?
 Ad cippum ab poclis, cippoque ad pocula rursum
 Curritur, & dirum lena retorquet iter.
 Si quis (vt in cœnâ) fors viderat ire carenas
 Rex puto natali luce recidet, ait,
 Fallitur. immiti mutanda carena securi est.
 Quem bona lux seruet, nox rapit atra virum.
 Quem modò sol Regem læto conspexit Eoo :
 Horret inhumanam vespera mæsta feram.
 Altera fors mutat, quis non mutatur Iaccho ?
 Quem magicis Circe fascinat atra dolis,
 Seu potius Cypris Circæis pota venenis,
 Efferat in læuam (quis furor iste?) tigrim.
 Adspice funestus iam missus oberrat in orbem,
 Sola tot ex epulis esca cruenta placet.
 Nonne benigna sat hic dapis, & bona copia Bacchi est;
 Vna quid hic vatis mors, & acerba sapit ?
 Si cruor hoc omni sit suauior vva meraco ;
 I. bibe iam venâ de saliente scelus.
 Scilicet hoc epulum deberur, & iste Lyæus,
 Vnde procax diram leniat ira famem.
 Rex lupus, & lupa mœcha, lupæque simillima proles,
 Crimen ad hoc vnum, crimina quanta parit !
 Felices alij! Cypris si quando pudicis
 Abstinet atra toris, queis sedet alba fides.

E ij

Elegia